

Braków jest dużo. Nie ujęto np. znanego powszechnie najgrubszego na Dolnym Śląsku cisa w Henrykowie Lubańskim, lipy o obwodzie 5,7 m w Czerniawie, starych dębów pod Wojborzem, limby w Mysłakowicach (najstarszej w Karkonoszach), głazów kulistego granitu na Zabińcu pod Jelenią Górą, wielu ciekawych i cennych pod względem naukowym i krajobrazowym skałek w Sudetach (np. marmit¹ Studzienka w Karpaczu o głębokości 2,25 m) itp.

Mamy nadzieję, że po upływie dwóch do trzech lat Dziennik Urzędowy Prezydium WRN we Wrocławiu przyniesie zaktualizowany i pełniejszy wykaz pomników przyrody Dolnego Śląska. Aktualizacja będzie na pewno konieczna ponieważ mimo zakazów i tabliczek informujących o ochronie, wiele zabytków ulega niszczeniu, o czym łatwo się przekonać przeglądając inwentarz pomników i zabytków przyrody w Prezydium WRN lub Referatach Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych.

Edmund Jońca

ZJAZDY I KONFERENCJE

Sesja naukowa z okazji Tysiąclecia Państwa Polskiego poświęcona sprawie ochrony przyrody w województwie koszalińskim

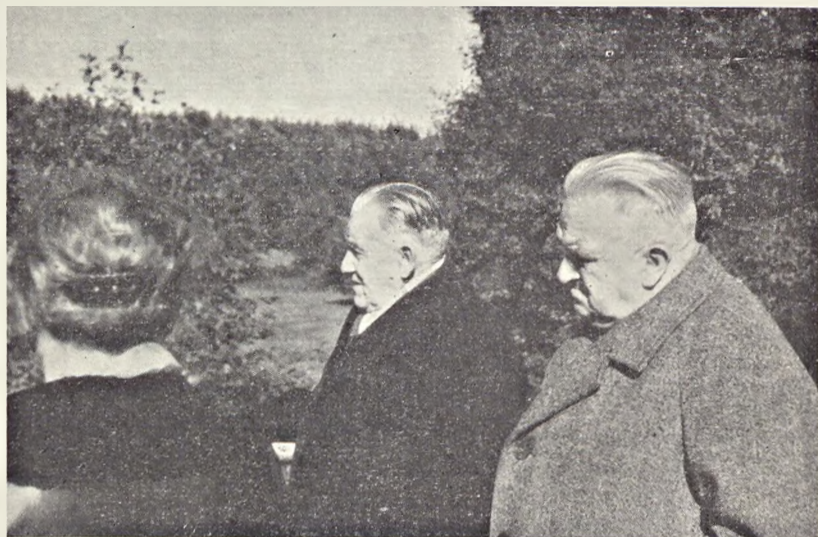
Pod hasłem „Ochrona przyrody — ochroną człowieka” obradowała 28 IX 1966 r. w Koszalinie regionalna sesja naukowa, poświęcona zagadnieniom przyrodniczym i gospodarczym w powiązaniu ze współcześnie pojętymi zasadami ochrony przyrody Ziemi Koszalińskiej. Głównym organizatorem sesji był Wojewódzki Komitet Ochrony Przyrody przy Prezydium WRN w Koszalinie. W obradach udział wzięli profesorowie, asystenci wyższych uczelni krajowych i zakładów naukowych, a także liczni działacze ochrony przyrody, nauczyciele, przedstawiciele instytucji społecznych, politycznych, gospodarczych itp. Uczestniczył w nich również sekretarz Państwowej Rady Ochrony Przyrody, mgr inż. Czesław Wołkowicz. Sesję otworzył przewodniczący WKOP w Koszalinie mgr inż. Józef Cieplicki, po czym przewodnictwo jej objął wykładowca zoologii na WSR w Szczecinie prof. dr Antoni Linke. Przemówienie powitalne wygłosił przewodniczący WRN w Koszalinie, mgr Tadeusz Makowski, podkreślając rangę i znaczenie zagadnienia, któremu poświęciła swe obrady konferencja. Następnie wręczył on trzem wyróżniającym się działaczom ochrony przyrody odznakę „Za zasługi w rozwoju województwa koszalińskiego”. Odznakę tę otrzymali: mgr inż. K. Bojaruniec (wojewódzki konserwator przyrody), inż. J. Fiałkiewicz (prezes Zarządu Okręgu Ligi Ochrony Przyrody) oraz A. Ostrowski (nadleśniczy z Nadl. Czarne Człuchowskie — opiekun rezerwatu cisowego). W dalszej części obrad referaty wygłosili: mgr inż. Józef Cieplicki — *Zarys zagadnień ochrony zasobów przyrody Ziemi Koszalińskiej*; prof. dr Stefan Kownas (WSR Szczecin) — *Szata roślinna województwa koszalińskiego*; prof. dr Antoni Linke — *Zwierzostan Pomorza Środkowego*; mgr inż. Eugeniusz Napiórkowski (Prezydium WRN Koszalin) — *Zagadnienia gospodarki wodnej województwa koszalińskiego*; prof. dr Tadeusz Sulma (AM Gdańsk) — *Słowiński Park Narodowy*.

¹ Marmit — kociołek wydrążony w skale przez wodę płynącą.

Mgr inż. J. Cieplik w wystąpieniu swym podsumował dotychczasowy dorobek WKOP, przedstawiając jednocześnie niektóre jego wytyczne na najbliższą przyszłość. Szczególną uwagę skupił referent wokół sprawy obiektów przyrodniczych godnych ochrony rezerwatowej, których realizacja obraca się jeszcze w sferze projektów. Ochroną taką mają być objęte m. in. dwa kompleksy glebowe. Byłyby to zatem pierwsze tego rodzaju rezerwaty na terenie Polski.

Prof. dr S. Kownas w wygłoszonym referacie dokonał zwięzłej charakterystyki flory Pojezierza Koszalińskiego tak z punktu widzenia jej historii, jak i stanu obecnego. Mówca poświęcił wiele uwagi zwłaszcza tym osobliwościom flory województwa koszalińskiego, których ochrona jest sprawą najbardziej pilną i konieczną. W zakończeniu referatu prof. Kownas wskazał na potrzebę i celowość ochrony roślinności obcego pochodzenia skupiającej się głównie w parkach otaczających dawne siedziby magnackie, dworki szlacheckie, wszelkie budowle sakralne, itp. Cennym uzupełnieniem referatu były zademonstrowane przez profesora liczne plansze oraz eksponaty paleontologiczne i zielnikowe.

Prof. dr A. Linke podał dużo ciekawych wiadomości o faunie Pomorza, ograniczając się tu wyłącznie do grupy kręgowców. Najbardziej interesujące były jego uwagi na temat awifauny tych terenów. Dotyczy

Część uczestniczących w konferencji osób wzięła udział w zwiedzaniu ciekawszych pod względem przyrodniczym terenów województwa koszalińskiego. Na zdjęciu: prof. dr Stefan Kownas (z lewej) i prof. dr Antoni Linke na terenie rezerwatu florystycznego „Wieleni”

Fot. Z. Głowaciński

to przede wszystkim stanowisk gniazdowych takich gatunków, jak orzeł bielik *Haliaeetus albicilla*, puchacz *Bubo bubo*, bocian czarny *Ciconia nigra*, itd.

Mgr inż. E. Napiórkowski omówił stan eksploatacji i stopień zanieczyszczenia wód województwa koszalińskiego, podkreślając próby zmierzające do zakładania własnych oczyszczalni ścieków przez niektóre z zakładów przemysłowych (np. Zakłady Skórzane w Kępicach w powiecie miastekim).

Prof. dr T. Sulma kończąc serię programowych referatów, poinformował słuchaczy o stopniu zaawansowania starań zdążających do oficjalnego zatwierdzenia Słowińskiego Parku Narodowego — jedyne parku narodowego na Ziemi Koszalińskiej. „Już około 20 lat temu przedstawiony projekt Parku — podkreślił mówca — zawiera bardzo mocną i rzeczową argumentację, opartą o wnikliwe i różnokierunkowe badania”. Uważa się, że zatwierdzenie Słowińskiego Parku Narodowego stanowi już zapewne kwestię najbliższych miesięcy¹.

Po wygłoszeniu referatów odbyła się dyskusja, w której głos zabrali m. in.: inż. J. Fiałkiewicz, prof. dr L. Mroczkiewicz (wykładowca z WSR w Poznaniu), mgr A. Witkowicki (wiceprezes Katowickiego Koła Zrzeszenia Prawników Polskich) oraz mgr inż. M. Mełges (dyrektor Ojcowskiego Parku Narodowego). Po dyskusji zebrani obejrżeli barwny film dokumentalny pt. „Ziemia Koszalińska w zielonym obiektywie”, zrealizowany przez zespół amatorski przy Zarządzie Okręgowym LOP w Koszalinie. W następnym dniu uczestnicy konferencji zapoznali się z obiektami przyrodniczymi, gospodarczymi i historycznymi województwa koszalińskiego udając się autokarem na trasę wycieczki Koszalin—Polanów—Warcino (spotkanie z młodzieżą i gronem nauczycielskim tamtejszego Technikum Leśnego) —Kępice—Słupsk—Koszalin.

Rozpatrzenie wielu dyskusyjnych problemów oraz żywe zainteresowanie jakie towarzyszyło obradom sesji wykazało dobitnie, że podobnego rodzaju konferencje służące tak szlachetnej sprawie, jaką jest rozumnie pojmowana ochrona przyrody, są niezwykle pożądane i celowe.

Zbigniew Głowaciński

Z PARKÓW NARODOWYCH

Tatrzański Park Narodowy

Kradzież limb w Tatrach znowu aktualna

Zapomnieliśmy już prawie o tym, z jakimi trudnościami spotykały się władze ochrony przyrody po wojnie w Tatrach w związku z odwiecznym zainteresowaniem górali drewnem limbowym. Ostatnim sygnałem w tej sprawie była fotografia ściętego pnia limbowego w Dolinie

¹ Słowiński Park Narodowy został utworzony rozporządzeniem Rady Ministrów z 23 września 1966 r. (Dz. U. z 8 października 1966 r., nr 42, poz. 254).